

Cherkaoui danst flamenco in gouden duinen

Advertentie

✍ Francine van der Wiel 🕒 5 juli 2010

Dans Julidans. Gezien: 2, 3 en 4 juli, Amsterdam. Inl: julidans.nl.

Julidans wordt een sterk festival dit jaar. De openingsvoorstelling van kathak-koning Akram Khan was een schot in de roos en dit weekeinde werden daar nog een paar voltreffers aan toegevoegd. Denderend waren die voorstellingen niet allemaal, maar wel intrigerend, verbazingwekkend of gewoon lekker.

Natuurlijk was er veel volk afgekomen op Dunas van de Vlaams-Marokkaanse Sidi Larbi Cherkaoui, een van de succesrijkste hedendaagse choreografen. Vorig jaar maakte hij dé Julidanshit Sutra, waarin hij samenwerkte met Chinese Shaolin-moenniken. In Dunas zoekt hij naar verbindingen tussen zijn hyperelectische danstaal en de flamenco van María Pagés, en naar de sfeer van de Middellandse Zee en de warmte, leegte en schoonheid van de woestijn.

Advertentie

loskomen; zingend, dansend en de vulgariteit van mannen bespottend. De artistieke kwaliteit is moeilijk te meten, maar intrigerend is de kennismaking zeker.

Zo toegankelijk als Dunas, zo onbegrijpelijk is The Red Chamber van het Chinese kunstenaarscollectief Zuhe Niao. Slechts nu en dan is in de installatie/ collage/ performance iets op te pikken dat terug te voeren is op de achttiende-eeuwse Chinese klassieker De droom van de rode kamer. Bijvoorbeeld de wens uit benauwende conventies te breken: de 'bamboe' wand van een afgeschermd ruimte wordt gesloopt. In de tekst- en beeldprojecties, waarin ook het publiek een rol speelt, is juist kritiek op de hedendaagse maatschappij te herkennen, maar, met het oog op de Chinese censor, zeer cryptisch. The Red Chamber is een prettige dwaaltocht door een nog onbekend theatrale wereld.

Aangenaam ronddolen kon ook in Paradiso, waar tijdens I Like to Watch Too weer verschillende acts en voorstellingen op informele wijze te bekijken waren. Een uitstekende formule voor degenen die zich wel eens een avondje hedendaagse dans willen wagen, maar alleen met vluchtmogelijkheid. Zo konden bijvoorbeeld de zang-mime-danssolo 1: Songs van Nicole Beutler worden bekeken, en Jan Martens' I can ride my horse whilst juggling so marry me, dat behalve voor de dappere bravoure van de vijf uitdagend rond stiefelende meisjesvrouwen ook een prijs verdient voor de beste titel.

✉ Opmerkingen? Mail ons

Een dating-app, alleen voor knappe mensen

FORMATIEBLOG

Voorstel D66 voor vijfpartijkabinet afgeschoten door SP en PvdA

'Wie een grote mond heeft, verdient een lesje'

WAT ETEN WE?

Hoe gevaarlijk is worst?

Hoe gevaarlijk is worst?

Lees ook deze artikelen

Over NRC

Auteursrecht
Privacyverklaring
Leveringsvoorwaarden
Cookies
Stijlboek
NRC Code (PDF)

Mijn NRC

Inloggen
Account aanmaken
Digitale editie
Mijn abonnementen
Service & bezorging

Contact

Redactie
Opinieredactie
Colofon
AdSales
Klantenservice

NRC Websites

NRC Media
NRC Carrière
NRC Live
NRC Webwinkel